

Vonatozás

Lefoszlott plakáton egy fényes
anyaszült nő meghajolt
mélyen s összezsugorult
míg tüze körül fájva guggolt
és ordított három szakállas
reggelem vasúti ruhában.

Később a hóra leült az ég
hallgatva maradtam vele
s elfolyt ahogy lassú levelek
ahogy a felnyitott ér.

Hívságomból fanyar kis fűgát
hangolnék hízó jégcsapokra.

Ólompecsét

Moszkvában már havazott de a pályaudvari hordárok úgy fogadnak mint a fecskék: cikázva feketén pedig gyűröttek s kortalanra nyűttek.

Lombtalan jeges a város, akadálytalan szelesre tágult fáradtak az épületek s feszülten állnak mint a megállóknban rengetegen.

A mellékutcákban – s a Szép Téren később – szikár s hivatott őrzők konspirálnak, pecséték és lobogók közül szólogatva mindenüket: az ágrólszakadt forradalmat.